

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih: 13.8.2013
Sayı: 16.225

29904

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorunun T.C. Adalet Bakanı Sadullah ERGİN tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. maddeleri gereğince saygıyla arz ederim. 13.08.2013

Ayşe Eser DANIŞOĞLU

CHP İstanbul Milletvekili

Bir soru önergesine vermiş olduğunuz cevap ile 2016 yılı sonuna kadar mevcut sayısı 5 olan çocuk cezaevi ve eğitim evi sayısının 15'e çıkarılacağı açıklanmıştır. Çocuk tutuklu ve hükümlülerin yetişkinlerden farklı bir alanda cezalarının infaz edilmesi ve haklarındaki hüküm açıklanıncaya kadar farklı bir alanda gözetim altında tutulmaları çocuğun yararınadır ve desteklenmelidir ancak bir politika olarak "yeni çocuk ceza infaz kurumları açmak" yine son çare olarak düşünülmeli, çocuklar ceza infaz kurumlarında mümkün olan en kısa süreyle sınırlı olarak tutulmalı ve tahliyelerinden sonra da destek hizmetlerinden yararlandırılmalıdır.

Türkiye'nin de taraf olduğu Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi 40. Madde 1. Fıkrasına göre, "Taraf Devletler, hakkında ceza yasasını ihlâl ettiği iddia edilen ve bu nedenle itham edilen ya da ihlâl ettiği kabul edilen her çocuğun; çocuğun yaşı ve yeniden topluma kazandırılmasının ve toplumda yapıcı rol üstlenmesinin arzu edilir olduğu hususları göz önünde bulundurularak, taşıdığı saygınlık ve değer duygusunu geliştirecek ve başkalarının da insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı duymasını pekiştirecek nitelikte muamele görme hakkını kabul ederler". Aynı sözleşmenin 37. maddesi ise; "çocuğun tutuklanması, alıkonulması veya hapsi yasa gereği olacak ve ancak en son başvurulacak bir önlem olarak düşünülüp, uygun olabilecek en kısa süre ile sınırlı tutulacaktır" hükmüne yer vermektedir. Bu doğrultuda tüm politikalarda çocuğun üstün yararı gözetilmeli ve çocuğunun esenliği öncelikli kabul edilerek temel alınmalıdır. Bu politikalar ile birlikte çocuğu toplum içerisinde rehabilite etmeye yönelik sosyal, yasal, idari ve yargısal tedbirlere yer verilmelidir.

Bu bağlamda;

1. Temel ceza reformlarının gerçekleştirildiği ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nun da kabul edildiği 2005 yılından bu yana kaç çocuk hakkında ceza yerine "alternatif yaptırım" yahut da tedbirlere başvurulmuştur?

29/9/01

2. Bu tedbirlere ilişkin olarak, suç tipi, karar tipi, tedbiri uygulayan kurum vs. gibi ayrıştırılmış veri bulunmakta mıdır? Eğer yoksa çocukların suça sürüklenmesi olgusu bakımından oldukça önemli olan bu ayrıştırılmış veriler neden toplanmamaktadır?

3. 2005- 2013 yılları arasında (koruma tedbirine bağlı olarak, hükme bağlı olarak, koşullu salıverme sonrası ve Çocuk Koruma Kanunu 35. maddeye göre denetim altına halleri olmak üzere ayrı ayrı) denetimli serbestlik uygulamasından kaç çocuk faydalanmıştır? Özellikle ilk üç grup bakımından kaç çocuk denetimli serbestlik tedbirinden sonra tekrar suç işlemiştir?

2. Cezaevinde kalan çocuklara cezaevinde geçirdiği süre sonrası rehabilitasyon desteği verilmekte midir? Bu süreçte, tahliye sonrası hizmetler bakımından hangi kurum ve kuruluşlarla nasıl bir işbirliği yapılmaktadır?

3. 2002-2013 yılları arasında çocuk cezaevleri ile sivil toplum kuruluşları arasında işbirliği amaçlı çalışmalar yürütülmüş müdür? Yetişkin ceza evleri ve çocuk cezaevlerini ziyaret ve denetim amacıyla kaç sivil toplum örgütü başvuru yapmıştır? Bu başvuruların kaçını kabul edilmiştir? STK'ların hazırlamış olduğu raporlar sonucunda hangi iyileştirmeler gerçekleştirilmiştir?

4. Çocuk cezaevleri ve yetişkin cezaevlerinde kalan çocukların durumu hakkında T.C. Kamu Denetçiliği Kurumu aracılığıyla Bakanlığınıza herhangi bir şikayet bildirilmiş yahut da herhangi bir inceleme başlatılmış mıdır?